

FŐVÁROSI VÁLASZTÁSI
BIZOTTSÁG

1052 Budapest Városház u. 9-11.
Telefon: 327-1644, telefax: 327-1855

A Fővárosi Választási Bizottság a

178 /2019. (IX.16.) FVB számú határozatával

a Magyar Szocialista Párt mint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2019. évi választásán nyilvántartásba vett jelölő szervezet (a továbbiakban: Kifogástevő) a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 208. §-a alapján a törvényes határidőn belül Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszter és Magyarország Kormánya ellen benyújtott kifogás tárgyában 3 igen szavazattal, és 1 nem szavazattal, a következő határozatot hozta:

A Fővárosi Választási Bizottság a kifogást elutasítja.

A határozat ellen a meghozataltól számított három napon belül az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet a Nemzeti Választási Bizottsághoz címzett fellebbezést nyújthat be a Fővárosi Választási Bizottságnál (1052 Budapest V. kerület, Városház u. 9-11., e-mail: FVB@budapest.hu) úgy, hogy az legkésőbb 2019. szeptember 19-én (csütörtök) 16.00 óráig megérkezzen. A fellebbezésnek tartalmaznia kell benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és – ha a lakcímétől (székhelyétől) eltér – postai értesítési címét, személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a magyar állampolgárságát igazoló okiratának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát, valamint választása szerint telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét, illetőleg kézbesítési megbízottjának nevét és telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét. A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

I n d o k o l á s

Kifogástevő 2019. szeptember 14-én 15 óra 47 perckor elektronikus úton kifogást nyújtott be a Fővárosi Választási Bizottsághoz. Kifogástevő álláspontja szerint Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszter és Magyarország Kormánya megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt a választás tisztaságának megóvása és a c) pontjában foglalt, a jelöltek közötti esélyegyenlőségre, valamint e) pontjában foglalt, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelveket.

Az FVB illetékességére vonatkozóan kifogástevő hivatkozott a Ve. 307/P. § (2) bekezdés a) pontjára, mely alapján a területi választási bizottság dönt minden olyan kifogásról, amely kifejezetten a megyei vagy fővárosi önkormányzati választáshoz, vagy a főpolgármester-választáshoz kapcsolódik. Tekintettel arra, hogy a kifogással érintett ügyben a kifogásolt cselekmény közvetlenül a főpolgármesterválasztást befolyásolhatja, a Fővárosi Választási

Bizottság rendelkezik a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel, mint a Budapest fővárosban illetékes területi választási bizottság.

Kifogástevő előadta, hogy Gulyás Gergely, a miniszterelnökséget vezető miniszter (<https://www.kormany.hu/hu/miniszterelnokseg/a-miniszter/hirek>) 2019. szeptember 12-én tartott kormányinfón (elérhető: <https://www.hirado.hu/belfold/belpolitika/cikk/2019/09/12/itt-kovetheti-eloben-a-kormanyinfot/#>) több, a választási eljárás szempontjából jelentős kijelentést tett.

Kifogástevő a hivatkozott felvételen látható 1 óra 37 perc 57 másodperces tudósításból az alábbi kijelentéseket jelölte meg kifogása alapjául:

A miniszter elmondta, hogy: „Ami meg pedig a konkrét vádakat illeti Tarlós István azért lehetett rendkívül eredményes főpolgármestere Budapestnek, mert együttműködött a Kormánnyal (...) a kormánnyal a főváros együtt tudott működni. Az, hogy Karácsony Gergely erre láthatóan és előre rögzítetten nem képes, ez semmi mást nem bizonyít, mint hogy ő alkalmatlan a főpolgármesteri tisztségre (...) ez semmi másról nem szól, mint az ő (Karácsony Gergely) alkalmatlanságáról.” (31. perctől)

Majd később hozzátette: „Ezért Karácsony Gergely alkalmatlan Budapest főpolgármesterének.” (31:10 perc)

A kifogásban megjegyzi, hogy fentiekén túl a miniszter még egyszer alkalmatlannak nevezte Karácsony Gergelyt: „Aki alkalmas főpolgármesternek meg polgármesternek az együttműködést keres, aki alkalmatlan, mint Karácsony Gergely...” (33 perc).

Kifogásolta továbbá azt is, hogy a miniszter Karácsony Gergely ellenfele, Tarlós István vonatkozásában is fogalmazott meg gondolatokat, eszerint „Én azt mondtam, hogy miután Tarlós István alkalmas főpolgármester...” (32 perc)

Fentiek alapján kifogástevő arra a következtetésre jutott, hogy a miniszterelnökséget vezető miniszter állásfoglalása szerint Tarlós István alkalmas, Karácsony Gergely pedig alkalmatlan főpolgármester jelöltnek.

A jogsértés indokolására több, korábbi Kúria által hozott határozatra hivatkozott.

A Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának sérelme tekintetében beidézte a Kúria Kvk.II.37.478/2014. számú végzését, mely egyértelművé tette, hogy a Kormány, valamint a hatáskörükben eljáró központi államigazgatási szervek és települési önkormányzatok nem alanyai a választási eljárásnak, ugyanakkor tevékenységük a kampányidőszakban kétségekívül érint a választásokkal kapcsolatos egyes közjogi viszonyokat.

Hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.399/2014. számú döntésér, melyben kimondta, hogy hiába van a helyi önkormányzatnak például közlekedési szabályok, vagy reklámtáblák elhelyezésére vonatkozó szabályok alapján valamely tevékenység végzésére hatásköre, sőt kötelezettsége annak érvényesítésre, az ágazati szabályok szempontjából jogszerűen, hatáskörében eljáró önkormányzat magatartása sértheti a Ve. rendelkezéseit.

A kifogásban rögzíti, hogy sem Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszternek, sem a Kormánynak nincs olyan kötelezettsége, ami alapján a választási kampányba be kellene avatkozniuk, avagy a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenységet kellene végezniük, miszerint „Kampánytevékenység a kampányeszközök kampányidőszakban történő felhasználása és

minden egyéb kampányidőszakban folytatott tevékenység a választói akarat befolyásolása vagy ennek megkísérlése céljából.”

Álláspontja szerint a kifogásban megjelölt cselekmény (nyilatkozat) a Ve. 44. § (3) bekezdése alapján alkalmas a választói akarat befolyásolására, és 100 %-os bizonyossággal állítható, hogy ennek megkísérlése megtörtént.

Hivatkozik a Ve. 142. §-ára, mely szerint „Nem minősül választási kampánynak a választási szervek tevékenysége, az állampolgárok - mint magánszemélyek - közötti személyes kommunikáció, függetlenül annak tartalmától és formájától, továbbá az Alkotmánybíróság, a bíróságok, a helyi önkormányzatok és más állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége.”, ez alapján megállapítja, hogy nincs olyan jogszabályban meghatározott feladata sem Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszternek, sem a Kormánynak, ami alapján a választás tisztaságát sértve a Kormány semleges pozícióját feladva (ld. „A választási versengés során megkérdőjelezi az egyenlő esélyek elvének érvényesülését az a tény avagy látszat, amikor a helyi közhatalom a választási kampányban semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel.” - Kvk.IV.37.359/2014/2. számú határozat) kampánytevékenységet kellene végeznie Tarlós István érdekében, Karácsony Gergellyel szemben.

A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelme tekintetében előadta, hogy a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, mint követelmény azt jelenti, hogy a jelöltek és jelölő szervezetek azonos feltételek mellett vehetnek részt a választási eljárásban. Hivatkozott a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2. számú határozatára, mely szerint: „[a] választási kampány a jelölő szervezetek és jelöltek közötti verseny, amelynek kifejezett célja a választópolgári akarat befolyásolása, formálása, a választópolgárok meggyőződésének kialakítása. A kampányhoz kötődő jogegyenlőség követelménye, az egyenlő esély elve a választási kampány idején akkor érvényesül, ha a jelölőszervezetek és jelöltek számára azonosak azok az objektív, külső feltételek, amelyek mellett képesek választási üzeneteiket eljuttatni a választókhoz. Így külső, objektív feltétel egyebek mellett az, hogy azonos eséllyel férjenek hozzá azokhoz az eszközökhöz, alkalmazhassák azokat a technikákat, amelyek sikeresen és hatékonyan többszörözik meg kommunikációjuk meggyőző erejét.” [] Megállapítható tehát, hogy az alapelve érvényesülése (amely megsértése egyébként jogellenes) akkor adott, ha nincs olyan objektív, külső körülmény, amely valamelyik jelölt vagy jelölőszervezet számára versenyelőnyt biztosítana. Szintén fenti Kúriai döntésből idézi, hogy „Megbomlik a választási versengésbeli esélyegyenlőség akkor, ha valamely jelölő szervezet vagy jelölt a kampány időszakában olyan támogatásban részesül, olyan segítséget kap, amely őt ésszerű indok nélkül privilegizálja más szervezetekhez és jelöltekhez képest. A választási versengés során megkérdőjelezi az egyenlő esélyek elvének érvényesülését az a tény, avagy látszat, amikor a helyi közhatalom a választási kampányban semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel.” Véleménye szerint ebbe a meg nem engedett, versenytorzító támogatásba pedig beleérti a Kúria azt is, hogy a közhatalmat gyakorló szervek nem köteleződnek el, még csak látszat szintjén sem, valamelyik jelölt, vagy jelölőszervezet mellett. Maga is megemlíti, hogy ezen gyakorlatát a Kúria elsősorban az önkormányzati helyi kiadványok vonatkozásában dolgozta ki.

Az önkormányzati sajtótermékekre vonatkozóan idézi a Kvk.I.37.394/2014/2. sz. végzésben foglaltakat „mivel azonban az önkormányzat sajtóterméke a helyi közhatalmat jeleníti meg, választási időszakban megkérdőjelezi az egyenlő esélyek elvének érvényesülését az a tény-,

vagy akárcsak látszat, ha választási kampányban semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel. Ilyen esetekben politikai hirdetés hiányában is alkalmas lehet az adott lapszám arra, hogy helyi szinten megbontsa a jelölő szervezetek és a jelöltek közötti esély egyenlőségét.”

Kifogástevő megjegyzi, hogy fontos kiegészítést tett a fenti tételhez a Kúria, amikor azt vizsgálta, hogy vajon a betöltött tisztségre hivatkozás szolgálhat-e alapot a fenti követelmények alóli mentesüléshez, ez alapján a Kúria kimondta:

„[m]ásodlagos az, hogy a megjelenéseknek a nagyobbik része nem kifejezetten a képviselőjelölti minőséghez, hanem részben a hivatalban levő országgyűlési képviselői tisztséghez, részben általános közéleti, részben pedig bulvárba hajló szerepléshez kötődik „ - Kvk.III.37.236/2018/4. számú határozat

A Kúria fenti határozatai alapján a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja] követelményének érvényesüléséhez elengedhetetlenül szükséges az, hogy a választók felé közhatalmat megjelenítő szerv (legyen az helyi vagy országos) ne tegyen semmi olyat, amely egyik jelölt vagy jelölőszervezet irányába őt elfogulttá teszi. Elfogulttá válni pedig azáltal tud, ha semleges pozícióját feladja, amelybe beleértendő az az eset is, amikor a közhatalmat gyakorló szerv olyan nyilatkozatot tesz, amely a semlegesség feladásának látszatával jár.

Kifogástevő megjegyzi, hogy természetesen Gulyás Gergelynek alapvető emberi joga a véleménynyilvánításhoz való jog és személyes véleményeként a fent írtak nem is jelentenének problémát. Nem jelentene problémát az sem, ha Gulyás Gergely pártpolitikusi minőségében, politikai kommunikációhoz fűződő alapvető jogát gyakorolná, egy főpolgármester-jelölttel együtt kampányolna, és saját szimpatizánsait az ő támogatására szólítaná fel. Természetes, hogy azonos párt, illetve jelölő szervezet színeiben mandátumot, tisztséget elnyert politikusok egymás kampánytevékenységének előmozdítására törekszenek. Azonban véleménye szerint Gulyás Gergely a sérelmezett esetben egy ún. Kormányinfón kifejezetten a Kormány képviseletében a Kormány álláspontját ismertette, a Kormány véleményét közölte a közvéleménnyel hivatalos keretek között: tette mindezt Magyarország hivatalos címere mellett, megerősítve a választópolgároknak keltett azon benyomást, hogy nem Gulyás Gergely pártpolitikus, hanem Magyarország Kormánya nyilvánított véleményt, és tett hitet az egyik főpolgármester-jelölt támogatása mellett.

Véleménye szerint ezt erősíti, hogy a kormányinfó, a Kormány saját bevallása alapján, azért jött létre, mert „a kormány számára nagyon fontos, hogy az állampolgárok és a média hétről-hétre megfelelő tájékoztatást kapjon a kormány döntéseiről, így mostantól a kormányüléseket követő csütörtökökön rendszeresen tartanak sajtótájékoztatót” ezért ezeken az alkalmakon a „a kormány döntéseiről tájékoztatják a közvéleményt”

Kifogástevő véleménye szerint a kifogásban leírtak alapján az látható, hogy a kormányinfó nem az egyes személyek véleményének megjelenítésére szolgál, hanem a Kormány álláspontjának ismertetésére. Ezt maga Gulyás Gergely is megerősítette a jelen kifogással támadott kormányinfó alatt is, amikor magát a kormányban betöltött szerepe és kormányzati hatáskörei szerint azonosította „Míg a kormány és a főváros közötti együttműködés az egyértelműen a kormányra és hatáskörömnél fogva Budapestért is felelős miniszterre vonatkozik” (30 perc 10 másodperctől)

Hivatkozik az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésére. Álláspontja szerint egyértelműen látható, hogy a Kormány közhatalmat gyakorol, ami ráadásul nem egy adott helyhez kötődik, hanem általános és országos hatáskörű. Fenti szempontok alapján összefoglalóan megállapítja, hogy a kormányinfó a közhatalmat gyakorló kormány álláspontjának ismertetésére szolgál. Ezen az eseményen Gulyás Gergely Karácsony Gergelyt negatív, Tarlós Istvánt pozitív színben bemutató nyilatkozata oly módon került megjelenítésre, hogy az nem volt elkülöníthető a kormány álláspontjának ismertetésétől és erre a videó tanúsága szerint a miniszter nem is törekedett. Kifogástevő véleménye szerint a nyilatkozata nem magánvélemény, hanem a Kormány álláspontja. Annak a Kormánynak, amely közhatalmat gyakorol és amely így elfogulttá vált az egyik jelölt vonatkozásában.

A kifogástevő utal a Kúria Kvk.III.37.236/2018/4. számú határozatára, mely szerint „A köztulajdonban álló kiadónak – a közhatalmat gyakorló szervezetek és a nemzeti vagyonba tartozó gazdasági társaságoknak a választási kampánnyal kapcsolatos semlegessége követelményére figyelemmel – a közpénzből kiadott nyomtatott sajtótermék esetén a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség magas fokát kell biztosítani, míg magántulajdonban álló kiadó piaci bevételekből finanszírozott nyomtatott sajtóterméke esetén a szerkesztői szabadság szinte korlátlanul érvényesülhet.” Véleménye szerint ezen határozat arra mutat rá, hogy a közhatalmat gyakorló szervezetek objektív kötelezettségük van arra, hogy még annak látszatát is kerüljék, hogy az egyik jelölőszervezet vagy jelölt irányában elfogulttá váltak volna.

Tekintettel arra, hogy véleménye szerint ennek a követelménynek a Kormány nem tett eleget, megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjába foglalt esélyegyenlőség követelményét. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével kapcsolatban a Kúria több határozatában [Kvk.IV.37.359/2014/2.; Kvk.I.37.394/2014/2.] is megjegyzi, hogy arra a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 1:5. § alapján kialakult gyakorlat is irányadó, hiszen a joggal való visszaélés tilalma egy, az egész jogrendszerre hatást gyakorló alapelv. Hivatkozik arra is, hogy a „joggal való visszaélésnek minősül az alanyi jog olyan gyakorlása, amely kifejezetten ellentétben áll az adott alanyi jog rendeltetésével. Joggal való visszaélés esetén az elvi kiindulása alapján jogos magatartás - az alanyi jog adott konkrét módon történő gyakorlása miatt - jogellenes magatartássá válik.”

Véleménye szerint a Kormány tájékoztatás helyett közvetlenül a kampányt befolyásoló, a jelöltekről alkotott vélemény is bemutatásra került, azaz kampánytevékenységre került sor, és ez teszi a joggyakorlást jogszerűtlenné, visszaélésszerűvé, hiszen a korábbiakban bemutatott érvek alapján erre a Kormánynak nem lett volna lehetősége.

Hivatkozik a kifogástevő egy korábbi eseményre is, amikor Gulyás Gergely 2019. szeptember 9-én ehhez hasonló gondolatokat is kifejtett, mikor „egy politikai, és nem közjogi megállapodásnak” nevezte Budapest fejlesztéséről szóló megállapodást, amelyhez hozzá tette, hogy „ilyen értelemben az csak kettejük között (Orbán Viktor és Tarlós István) érvényes.”

Kifogástevő utalt arra, hogy Gulyás Gergely ezen álláspontját beleemelte a jelen kifogás tárgyát képező kormányinfóba is amikor kifejtette, hogy Budapest fejlesztéséről szóló megállapodást „A kormány ezt politikai megállapodás keretében kialakította.” (32 perc) Gulyás Gergely ezáltal a fentiekben túli jogsértést is elkövetett a Kormány nevében nyilatkozva, hiszen a

kormányinfón tett nyilatkozatai azt a látszatot keltik, mintha Budapest nem kapna fejlesztési pénzeket, illetve a korábbi megállapodásban szereplő fejlesztési forrásokat Budapest nem kapná meg, amennyiben Karácsony Gergely lesz a főpolgármester.

Mindezekre tekintettel Kifogástevő szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és c) és e) pontjainak sérelmét megvalósította Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető miniszter és Magyarország Kormányának tevékenysége.

A fentebb kifejtettek alapján arra kéri Fővárosi Választási Bizottságot, hogy a Ve. 218. § (2) bekezdés:

- a) pontja alapján a jogsértés tényét állapítsa meg,
- b) pontja alapján a további jogsértéstől tiltsa el Gulyás Gergely miniszterelnökséget vezető minisztert és Magyarország Kormányát, és a
- d) pontja alapján bírságot is szabjon ki, tekintettel a jogsértés szándékos jellegére, a jogsértéssel érintett választópolgárok rendkívül magas számára, valamint a Kormány fontos szerepéből származó súlyosságra, továbbá a Ve. 219. § (1) bekezdés utolsó bekezdése alapján „A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.”

Kifogásában foglaltak igazolására bizonyítékként csatolta a sérelmezett Kormányinfo élő közvetítésének internetes elérhetőségének linkjét.

A kifogással sérelmezett tájékoztatóra 2019. szeptember 12-én került sor, így a kifogás 2019. szeptember 15. napján, 16 óráig határidőben benyújtottnak minősül.

A kifogás az alábbiak szerint nem alapos.

A Ve. 43. § (1) bekezdése szerint a választási bizottság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján tisztázza a döntéshozatalhoz szükséges tényállást.

A Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés bizonyítékait.

A Fővárosi Választási Bizottság a kifogást érdemben megvizsgálta. A Bizottságnak a vizsgálata során arról kell állást foglalnia, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter tájékoztatója, és az ahhoz kapcsolódó kommunikációs tevékenység a kampányidőszakban milyen módon értékelhető a Ve. szabályai alapján.

A Kúria Kvk.II.37.478/2014. számú határozatában egyértelművé tette, hogy a Kormány, valamint a hatáskörükben eljáró központi államigazgatási szervek és a települési önkormányzatok a Ve. 1. és 2.§-aira tekintettel nem alanyai a választási eljárásnak, ugyanakkor tevékenységük a kampány időszakban kétség kívül érinti a választással kapcsolatos egyes közjogi jogviszonyokat.

Az FVB megtekintette a kifogásban szereplő 2 perces filmanyagot, és az alábbi megállapításokat tette:

A miniszter a kormány döntéseiről szóló tájékoztató után újságírók kérdéseire válaszolt. Az érintett kérdést feltevő újságíró egy korábban illetékesség hiánya miatt visszautasított kérdést (erre maga utalt) megismételve rákérdezett a főpolgármester-jelöltek közötti vita szükségességére, illetve a jelenlegi Főpolgármester és a Kormány közötti megállapodás későbbiekre vonatkozó érvényességére. A kérdés úgy került megfogalmazásra, hogy „Ön szerint”....

Gulyás Gergely a részére feltett konkrétan a főpolgármesteri vitára vonatkozó kérdésre elmondta, hogy ez nem az ő, és nem is a kormány ügye, nem tartozik rájuk. Elmondta továbbá, hogy a jelenlegi főpolgármester (nevesítve Tarlós István) együttműködött a Kormánnyal, ezért eredményes és alkalmas főpolgármesternek tartja.

A továbbiakban valóban elhangzottak a kifogásolt mondatok abban az összefüggésben, hogy a miniszter feltétlenül szükségesnek tartja a mindenkori főváros vezetője és a mindenkori kormány közötti együttműködést, ezt tartja az eredményesség alapjának. A kormánnyal együttműködni nem tudó vezetőt (nevesítve Karácsony Gergely) pedig alkalmatlannak tartja.

Az FVB rögzíti, hogy nem tartja megalapozottnak a kifogástevő részéről a kifogás alátámasztásában a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2., a Kvk.I.37.394/2014/2., valamint Kvk.III.37.236/2018/4. sorszámú végzéseinek felhívását, tekintettel arra, hogy azok minden esetben önkormányzati sajtótermékekben a megjelenítés túlsúlyára vonatkozóan kerültek megfogalmazásra. Kifogástevő tévesen hivatkozik továbbá a Ve. 44. § (3) bekezdésére, mert ez a szakasz a választási bizottság döntéséről szól, és nincs (3) bekezdése.

A Bizottság rögzíti, hogy a Kifogástevő által is hivatkozott Kvk.II.37.478/2014. számú Kúriai döntés éppen azt mondja ki, hogy „a kampányidőszakban végzett, a Ve. hatálya alá nem tartozó szervek tevékenységének megítélését mindig az adott tényállás részletes vizsgálatával, az érintett szervezet feladat- és hatáskörére vonatkozó egyedi szabályozás elemzésével lehet eldönteni. (...) egyértelműen el kell határolni a kormányzati tájékoztatási tevékenységet, a választási időszakban kifejtett kampánytevékenységtől.” Megítélése szerint a Kormány tájékoztatási kötelezettsége nem közhatalmi tevékenység.

Mindezek alapján a Fővárosi Választási Bizottság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, a Ve. 220. § alapján a kifogást elutasítja, mert álláspontja szerint a kormány döntéseiről szóló tájékoztatás, és az azt követően a sajtó képviselőinek konkrét kérdéseire adott válaszok nem tekinthetők kampánytevékenységnek, arra a vonatkozó jogszabályokon alapuló feladatellátás keretében került sor, a kifogásban hivatkozott jogszabálysértés nem állapítható meg. A Választási alapelvek sérelme nem igazolható, a miniszter, aki egyben politikai vezető, politikai véleményt fogalmazott meg. A sajtótájékoztatón részben a kormány véleményét fogalmazza meg, azonban nem a közhatalom gyakorlójaként nyilvánul meg, nem elkülöníthetően saját politikai véleményt is formált.

A határozat a 43. § (1) bekezdésén, 212. § (2) bekezdésén, a 220. §-án, a jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatás a Ve. 10. §-án, 221. § (1) bekezdésén, 223. §-án, 224. § (1)–(4) bekezdésén, valamint 225. §-án alapul.

Budapest, 2019. szeptember 16.

Dr. Temesi István
Fővárosi Választási Bizottság
elnök